

"Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ. 117, 14)

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΕΦΡΑΙΜ

ΤΟΥ ΕΝ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΟΙΣ ΑΣΚΗΣΑΝΤΟΣ

*

*

* * * * *

*

*

Ἀθήναι 2020

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΕΦΡΑΙΜ

ΤΟΥ ΕΝ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΟΙΣ ΑΣΚΗΣΑΝΤΟΣ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ ΚΖ΄ Φεβρουαρίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους δ΄
καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια·

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ὅσιων, Ἐφραὶμ, Ἀθωνιτῶν
εὖχος πολυτίμητον,
Κατουνακίων ὠραΐσμα,
πόνους συντόνοις σου
ὁ εὐαρεστήσας
τῶν γονάτων κλίσειςιν,
ὑπακοῇ καὶ νήψει τῷ Κτίσαντι,
χάριν ἀπειλήφας
δυσωπεῖν Αὐτὸν ἰκέταις σου
δοῦναι ἄμφω
ἰσχὺν καὶ ὑγίειαν.

Ἀνήλθες βαθμίδας ἀρετῶν,
ἀσκητὰ πανόσιε,
διὰ συντόνου ἀσκήσεως
καὶ κατατήξεως
τῆς φθαρτῆς σαρκός σου,
προσευχῆς καὶ νήψεως,
Ἐφραὶμ, ἡσυχαστῶν νέον σέμνωμα,
ὁ τῶν δακρῦων σου
γεωργήσας Κατουνάκια

ρείθροις, πάτερ,
τοῦ Ἄθωνος ἄνικμα.

Ὡς κόνιν, ἀτμίδα καὶ σποδὸν
πάντα λογιζόμενος
τὰ ἐν τῷ βίῳ φθειρόμενα
πνεῦμα ἐπτέρους σου
πρὸς τὰ ἐν τῷ πόλῳ,
πάτερ, διαμένοντα
ἀεὶ διὸ καὶ ὥσπερ ἰσάγγελος
τὰ Κατουνάκια
ἐν τῷ Ἄθωνι ἡγίασας
σῶν δακρῶν,
Ἐφραὶμ μάκαρ, ῥεύματα.

Ὁμόζηλον τοῦ ἡσυχαστοῦ
Ἰωσήφ τιμήσωμεν,
οὗ φοιτητῆς ἐχρημάτισεν
Ὅρος εἰς Ἄγιον,
καὶ τοῦ πανοσίου
Δανιὴλ ὁμότροπον,
Ἐφραὶμ πνευματοφόρον, ὡς ἔμψυχον
νήψεως ἄγαλμα,
ἀκτησίας, ταπεινώσεως,
ἀσιγήτου
εὐχῆς καὶ ἀσκήσεως.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐνδυσάμενος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίαςτὴν τοῦ Θεοῦ πανοπλίαν
ἐχώρησας πρὸς μάχας κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων νυχθημέρους
καὶ ὑπακοῇ αὐτὰ θριαμβεύσας,
εὐχῆ ἀσιγήτῳ καὶ σαρκὸς κατατήξει
ἐν Κατουναίων ἐρήμῳ, τῇ ἐν Ἄθωνι,
ἀγγέλων συνόμιλος ἡξιώθης γενέσθαι,
Ἐφραὶμ, κεχαριτωμένε ὅσιε·
ὄθεν τὴν μνήμην σου εὐλαβῶς ἐορτάζοντες
καὶ τὴν ἰσάγγελον πολιτείαν σου μεγαλύνοντες
τὰς εὐχὰς σου πρὸς Κύριον ἐκδεχόμεθα,
τὸν δωρούμενον πᾶσι ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι....

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Χαῖρε, τοῦ Ἰωσήφ
Ἰσυχαστοῦ τῶν τρόπων
καὶ Δανιὴλ ὁσίου
τοῦ ἐν Κατουνακίοις,
Ἐφραὶμ σεπτέ, ὁμόζηλος.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαῖρε, ὑπακοῆς
καὶ νήψεως ἀκρότης,
εὐχῆς ἀδιαλείπτου
φιλόπονε ἐργάτα,
Ἐφραὶμ πανοσιώτατε.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαῖρε, ὁ προσευχῆ,
σαρκὸς κακοπαθεία
καὶ νήψει καταντήσας
εἰς ὕψος ἀπαθείας,
Ἐφραὶμ θεομακάριστε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός,
ὁ γλυκασμὸς ἀγγέλων
καὶ χαρμονὴ ὁσίων,
Τριάς ὑπεραγία,
πιστῶς δοξολογούντων Σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, Μήτηρ Θεοῦ,
Ἁγίου Ὁρους φύλαξ,
Κυρία Θεοτόκε,
καὶ πάντων θεία σκέπη
καὶ ταχινὴ ἀντίληψις.

**Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου
Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.**

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν τὸ Μακάριος ἀνήρ, εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια·

ῥχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Κατουνακίων τὸ ἶον,
Ἐφραΐμ, τὸ ἥδιστον,
Ἄγωνύμου ὄρους
οἰκιστὴν τὸν θεόπνουν,
ὡς στῦλον ἀγογγύστου ὑπακοῆς,
καὶ σαρκὸς κατατήξεως
ἐγκωμιάσωμεν πάντα χαρμονικῶς
φιλεόρτων τὰ συστήματα.

Παλαίστραν δείξας ἀγώνων
τὰ Κατουνάκια
Ἄγωνύμου ὄρους
τῶν συντόνων σου, πάτερ,
ἐπύκτευσας ἐν τούτοις τὸν πτερονιστὴν
καὶ θεόθεν ἀπείληφας,
Ἐφραΐμ, βραβεῖον ὡς νίκης σου τιμαλφές
στέφος, ὅσιε, χρυσόπλοκον.

Προσομιλεῖν τῷ Κυρίῳ
μόνον ποθήσαντα,
τῷ ἐφετῷ καρδίας
τῆς αὐτοῦ εὐσχημόνως,
Ἐφραΐμ, συνδεδεμένον πνευματικῶς
Ἰωσήφ, καὶ βαδίσαντα
τὰς ἀτραποὺς ὀσιότητος Δανιὴλ
ἐν Κατουνακίοις μέλψωμεν.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες
Ἐφραΐμ τιμήσωμεν,
Κατουνακίων εὐχος,
καὶ αὐτοῦ τῶν λειψάνων
τὴν ἔμπλεων χαρίτων θήκην πιστῶς
ἀσπασώμεθα ψάλλοντες
Χαῖρε, ὁ πάνυ ἀξίως θαυμαστωθεὶς
ὡς ἀγγέλων ἰστάσιος.

Τὸ εὐτελές σου ἀγώνων
σεπτῶν τριβώνιον,
Ἐφραΐμ, ἐνδεδυμένος
ὡς πορφύραν καὶ βύσσον
ἀπῆλθες ὑπαντῆσαι τῷ Λυτρωτῇ
Ἰησοῦ καὶ Παντάνακτι,
ὃ εὐηρέστησας πόνοις σου ἱεροῖς
καὶ ἀρίστοις κατορθώμασι.

Τὴν σὴν πανίερον μνήμην
πανηγυρίζοντες,
Ἐφραΐμ πνευματοφόρε,
φιλεόρτων οἱ δῆμοι
ἀγώνάς σου τιμῶμεν πρὸς ἀρετῆς
ὀλοκλήρωσιν, ὅσιε,
καὶ ἐκδεχόμενοι χάριν σου τὴν πολλὴν
προσκυνοῦμέν σου τὰ λείψανα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Τὸν ἔχοντα μισθὸν ἀθανασίας πλήρη,
ἀσκητὴν Κατουνακίων θεοείκελον,
εὐσχημόνως Ἐφραΐμ τιμήσωμεν
ἐν ἀγαλλιάσει λέγοντες·
Ὁ εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος
δι' ἀγώνων συντόνων, στερήσεων καὶ κακουχίας,
καὶ διακοσμήσας τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν
πολυτίμοις ἀρετῆς καὶ ἰσαγγέλου πολιτείας σαπφείροις,
θεόθεν εὐλόγει καὶ ἀγίαζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε,...

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. **Τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα·**

Σοφίας Σειρὰχ τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. β΄ 1 - 11)

Τέκνον, εἰ προσέρχῃ δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ, ἐτοίμασον τὴν ψυχὴν σου εἰς πειρασμόν· εὐθυνον τὴν καρδίαν σου καὶ καρτέρησον καὶ μὴ σπεύσης ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς· κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστῆς, ἵνα αὐξηθῆς ἐπ' ἐσχάτων σου. Πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ σοι, δέξαι καὶ ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον· ὅτι ἐν πυρὶ

δοκιμάζεται χρυσός και άνθρωποι δεκτοί εν καμίνω ταπεινώσεως. Πίστευσον αὐτῷ και ἀντιλήψεται σου εὐθυνον τὰς ὁδοὺς σου και ἔλπισον ἐπ' αὐτόν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἀναμείνατε τὸ ἔλεος αὐτοῦ και μὴ ἐκκλίνητε, ἵνα μὴ πέσητε. Οἱ φοβούμενοι Κύριον πιστεύσατε αὐτῷ και οὐ μὴ πταισῆ ὁ μισθὸς ὑμῶν. Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐλπίσατε εἰς ἀγαθὰ και εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος και ἐλέους. Ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεὰς και ἴδετε· τίς ἐνεπίστευσε Κυρίῳ και κατησχύνθη ; Ἡ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτόν και ὑπερεῖδεν αὐτόν ; Διότι οἰκτίρων και ἐλεήμων ὁ Κύριος και ἀφήσιν ἁμαρτίας και σώζει ἐν καιρῷ θλίψεως.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. α' 1 - 10)

Ἀγαπήσατε δικαιοσύνην, οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι και ἐν ἀπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν· ὅτι εὐρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτόν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει ἄφρονας. Ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι καταχρῆσθαι ἁμαρτίας· ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον και ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων και ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας. Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφίας και οὐκ ἀθώωσει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ· ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεὸς και τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθῆς και τῆς γλώσσης ἀκουστής· ὅτι πνεῦμα Κυρίου πεπλήρωκε τὴν οἰκουμένην και τὸ συνέχον τὰ πάντα γνῶσιν ἔχει φωνῆς. Διὰ τοῦτο φθεγγόμενος ἄδικα οὐδεὶς μὴ λάθῃ, οὐδὲ μὴ παροδεύσῃ αὐτόν ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Ἐν γὰρ διαβουλίῳ ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοὴ πρὸς Κύριον ἤξει εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ· ὅτι οὓς ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ πάντα και θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. γ' 1 - 9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ και οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι και ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν και ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· και ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς και εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς και ὡς

ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ἰδιόμελα.

ᾠχος α΄.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ ὁ Ἀγιώνυμος Ἄθως
καὶ ἀγαλλιᾶσθε, οἱ ἐν Κατουνακίοις θεοφιλῶς ἀσκούμενοι,
ἐπὶ τῇ σεβασμίᾳ μνήμη τοῦ νεολαμποῦς φωστῆρος τῆς Ἐκκλησίας,
Ἐφραὶμ τοῦ οὐρανόφρονος·
οὗτος γὰρ ἀναλαβὼν τὴν πανοπλίαν τῆς πίστεως,
θώρακα δικαιοσύνης, καὶ ἀσπίδα νηστείας,
ἐθριάμβευσεν ἐν ταῖς μάχαις κατὰ τοῦ Βελίαρ·
ὡς νικητῆς οὖν παρεστὼς τῷ Κυρίῳ
οὐ παύει Αὐτὸν ἡμῖν ἰλεούμενος,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ αὐτοῦ μνήμην τὴν πανσεβάσιμον.

ᾠχος β΄.

Ο ἀγαπήσας ἐκ μυχίων καρδίας Χριστοῦ τὴν πτωχείαν
καὶ κατακοσμήσας τὸ μέλαν καὶ εὐτελέστατον
τῆς ἀσκήσεως τριβώνιον μαργάροις δακρῶν,
ἀξίως θεόθεν, Ἐφραὶμ, δεδόξασαι·
ὄθεν ἐξεστηκότες πάντες οἱ φιλόσοιοι ταῖς σαῖς ἀριστείαις
ἐν κατανύξει τιμῶμέν σε ὡς ἰσάγγελον ἄνθρωπον
καὶ τὰς θεοπειθεῖς εὐχὰς σου ἀπεκδεχόμεθα
πρὸς ἀρετῆς ὀλοκλήρωσιν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ᾠχος γ΄.

Στερούμενος, θλιβόμενος καὶ κακουχούμενος,
ἀγρουπνῶν, εὐχόμενος, ἀσιτῶν καὶ νήφων
διέπλευσας τὸ πολυκύμαντον πέλαγος τῆς ἀσκήσεως
ἐν Ἀγιωνύμῳ Ὄρει, Ἐφραὶμ τρισμακάριστε·
ἀνελθὼν οὖν ἀρετῶν τὴν κλίμακα
καὶ οὐρανοπολίτης γενόμενος
χάριν εὖρες πρεσβεύειν Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Ἦχος δ΄.

Πνευματικὴν παλαιστραν Κατουνάκια ἀναδείξας,
 συντόνοις καμάτοις ἐν αὐτοῖς ἐπύκτευσας
 πτερνοιστὴν τὸν ἀρχαῖον, Ἐφραὶμ πανόσιε·
 νικηφόρους οὖν ἐπιτελέσας ἀγῶνας
 καὶ Νικηφόρω, σῶ σκληρῷ ἐν παιδαγωγίᾳ Γέροντι,
 σὺν Χριστῷ εὐαρεστήσας καμάτοις σου
 ἀπῆλθες Αὐτῷ ὑπαντῆσαι ἐν πόλῳ,
 τῷ παρέχοντι πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τοῦ χοροῦ τῶν Ἀθωνιτῶν ὁσίων τὸν ἔσχατον,
 ἀναζωγραφήσαντα τὰ κατορθώματα ἀρτίως
 τῶν πάλαι πατέρων τιμήσωμεν,
 Ἐφραὶμ, βροτὸν τὸν ἰσουράνιον,
 οὕτω λέγοντες·
 Ὑπακοῆς ἀκρόωρεια καὶ προσευχῆς ἐνδιαίτημα,
 ὁ παρῶρησιαν εὐρῶν πρὸς Ὑψιστον
 ὡς Αὐτοῦ φίλος γνήσιος,
 ἐκτενῶς Αὐτὸν ἰκέτευε
 ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου...

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.**Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις, ἀσκητικῶν.**

Χαίροις, ἡσυχαστῶν κορωνίς,
 τῆς ἀπαθείας ἀδιάσειστον ἔρεισμα,
 πατέρων ὁσίων γέρας
 Ἀθωνιτῶν νεαυγῶν,
 τῶν Κατουνακίων
 μέγα κλεῖσμα,
 στρουθίον φιλέρημον
 κελαδήσαν ταπείνωσιν,
 σκληραγωγίαν
 τῆς σαρκὸς καὶ ἀνάτασιν
 πρὸς τὸν Ὑψιστον
 στεφοδότην τοῦ πνεύματος,
 πάτερ πνευματοφόρητε,

κανὼν διακρίσεως,
ὁ μὴ δεχόμενος δῶρα,
τιμὰς καὶ πρόσκαιρον ἄνεσιν,
ἀλλὰ τὸν σὸν βίον
διελθὼν ἠδέων πάντων
σοφῶς στερούμενος.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαίροις, ὁ ἀγαπήσας Χριστὸν
ἐκ τῆς νεότητος τῶν χρόνων σου, ὅσιε,
Θηβῶν Ἀμπελοχωρίου
τὸ εὐθαλὲς ἀληθῶς
βλάστημα καὶ ὄρους
Ἄθω ἠδυσμα,
φιλόκαλον σέμνωμα
τῆς ἐρήμου καὶ κλείσμα
Κατουνακίων,
ἠσυχίας ἐντρούφημα,
ἀδιάλειπτον
ὁ εὐχὴν ἐργασάμενος,
μάκαρ Ἐφραΐμ, ὁ Κτίσαντι
ἀσκήσει συντόνῳ σου
εὐαρεστήσας καὶ φθάσας
εἰς ἀρετῆς τελειώσεως
ἐπάλξεις ἀφράστου
ὠραιότητος ἀρτίως,
πνευματοφόρητε.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Μνήμην ἐπιτελοῦντες λαμπρῶς
τὴν σὴν ἀκήρατον, Ἐφραΐμ ἀξιάγαστε,
οἱ δῆμοι τῶν φιλοσίων,
ἠσυχαστοῦ Ἰωσήφ
τρόπων θεαρέστων
ἰσοστάσιε,
ὑμνοῦμεν ἀγῶνάς σου,
ψυχικὴν σου ἀνάτασιν,
τὰς ἀγρυπνίας,
κακουχίας σαρκίου σου,
ἀσιγήτους σου
προσευχὰς καὶ ἀπάθειαν

θείαν σου καὶ λειψάνων σου
σορὸν ἀσπαζόμεθα
τῶν πανιέρων, θεόθεν
χαριτωθέντων καὶ ἅπασι
νοσοῦσιν ἰάσεις
δωρουμένων ἐν ἐσχάτοις
ἀφθόνως ἔτεσι.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Προσομιλεῖν Θεῷ μόνον ποθήσας ἐν βίῳ σου
καὶ σιωπὴν καὶ ἡσυχίαν ὀλοσχερῶς ἀγαπήσας
ὡς ἔγκλειστος ἐν Κατουνακίοις
τὸν δόλιχον τοῦ παρόντος βίου διήλθες,
Ἐφραὶμ ἀξιοθαύμαστε·
λαβὼν οὖν ἐπαξίως θεόθεν
τὸ ἀντιμίσθιον τῶν καμάτων σου,
ζωὴν τὴν αἰώνιον, μέρος ἰσάγγελε,
χάριν εὖρες πρεσβεύειν Κυρίῳ
ὑπὲρ τῶν ἐκθύμως τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι...

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Προσευχῆς ἀενάου λαμπτήρ νεόφωτε,
Κατουνακίων οἰκῆτορ,
Ἁγίου ὄρους πυρσέ,
ὁ φωτίσας ἀρετῶν σου τοῖς πυρσεύμασι
πάντας, θειότατε Ἐφραὶμ,
καὶ εἰς ὕψος ἐπαρθεῖς
θεώσεως ἀπαθεία
καὶ νήψει, μὴ διαλείπης
Χριστὸν ἡμῖν καθιλεούμενος.

Ἄτερον Ὅμοιον.

Τὸ γλυκύφθογον δεῦτε καὶ καλλικέλαδον
Κατουνακίων στρουθίον,
πνευματοφόρον Ἐφραὶμ,
ἀσκητῶν τῶν τῆς ἐρήμου ἰσοστάσιον,
μέλψωμεν ὕμνοις μελιχροῖς
νοεῶς ὡς προσευχῆς

διδάσκαλον καὶ πυξίον
σκληραγωγίας σαρκίου,
αὐτοῦ λιτὰς ἀπεκδεχόμενοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος...

Ἀπόλυσις.

Ε Ν Τ Ω Ο Ρ Θ Ω

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Θεόπνουν ἀσκητήν,
όσιότητος κέρας,
φάνον ὑπακοῆς,
προσευχῆς ἀσιγήτου
σεπτὸν ἐργαστήριον
όλοθύμως τιμήσωμεν,
ὡς ἀσκήσεως,
Ἐφραΐμ, συντόνου πυξίον
καὶ οἰκήτορα
Κατουνακίων ἐν Ἄθῳ
λαμπρὸν σεμνολόγημα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡθεία ἀρωγὸς
ὄρους Ἀγιωνύμου,
προστάτις καὶ φρουρὸς
καὶ ἀντίληψις, Μήτηρ,
θεόθεν ἐπόπτευε
τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας,
Πορταίτισσα,
Παραμυθία γλυκεῖα,
Ὁδηγήτρια,
Γλυκοφιλοῦσα Παρθένε,
Γερόντισσα πάναγνε.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀξιῶς ὑμνοῦμέν σε
ὡς ἀσκητῶν καλλονήν,
τοῦ Ἄθωνος σέμνωμα
καὶ θησαυρὸν τιμαλφῆ,
Ἐφραΐμ, θείας πίστεως,
γέρας Κατουνακίων,
μονοτρόπων ἀλείπτα,
ἄριστε κατευθύντορ
πρὸς ὁδοὺς σωτηρίας
ψυχῶν καὶ πρεσβευτὰ πρὸς Θεὸν
πάντων θερμότητα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σεμνή Οἰκονόμισσα,
Μήτηρ τοῦ Λόγου Θεοῦ,
Γερόντισσα Δέσποινα,
Γλυκοφιλοῦσα ἀγνή,
ῥδαῖς Καρεώτισσα,
μέλπομεν τὴν σὴν χάριν
οἱ ἐν Ἄθῳ οἰκοῦντες
σπεύδοντες καθ' ἑκάστην
ἐναργεῖ ἀρωγῇ σου
καὶ σκέπη καὶ φρουρᾷ ἐν δεινοῖς,
Γοργοῦπήκοε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸν γεωργήσαντα δακρῶν χεύμασιν
ἐρήμου ἄγονον, Ἐφραΐμ, τιμήσωμεν
Κατουνακίων καὶ καρπὸν πολύφορον ἐνεγκόντα
ἀρετῆς τῷ Κτίσαντι ἀσκητῶν ὡς ὠραΐσμα,
ἄρτι ὄρος Ἄθωνος ἀγιάσαντα κράζοντες
ἐν ἄκρα εὐλαβείᾳ· Ὅσιων, χαῖρε, νεοφανῶν λαμπρότης.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
φωτὶ τῆς Χάριτος τοῦ θείου Τόκου σου,
ἀγνή Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων,
καὶ ἀγλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου,

ὅπως εὕρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως
καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον·
Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.
Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον· Ὁσιακόν (Λουκ. στ΄ 17 - 23).
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ...
Ζήτηε τῇ Παρασκευῇ τῆς Β΄ Ἑβδομάδος.
Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον....

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Τὸ μονάζον ἐπὶ δώματος Κατουνακίων
φιλέρημον στρουθίον τοῦ Ἄθωνος,
Ἐφραῖμ, τὸν καλλικέλαδον, τιμήσωμεν,
ὡς εὐρόντα τὴν πρᾶξιν εἰς θεωρίας ἐπίβασιν,
καὶ οὕτω βοήσωμεν·
Ἀσκητὰ πανόσιε,
ὁ εὐφράνας ψυχὰς θεοπνεύστοις σου ῥήμασιν,
εὐφρανον καὶ τοὺς τιμώντας τὴν μνήμην σου
εὐχαῖς σου πρὸς Κύριον.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου....

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

" Ἐφραῖμ, Κατουνακίων ἀσκητοῦ, αἶνος. Χ.Μ.Μ."

Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἐφραῖμ, νέον πύρσευμα
Κατουνακίων τιμήσωμεν,
φωτίσαντα Ἄθωνα
καὶ χριστωνύμων χοροὺς
ὀσιότητος
ἀκτίσιν ἐκβοῶντες·
Συντόνου ἀσκήσεως,
χαῖρε, ὠράϊσμα.

Φωτὶ ἐλλαμπόμενος
 ἀδύτω, πάτερ πανόσιε,
 Ἐφραΐμ, κατηγλάϊσας
 ὄρους Ἁγίου κλιτῦς
 ἐν τοῖς ἔτεσι,
 θεόφρον, τοῖς ἐσχάτοις,
 ἄς καὶ κατηγίασας
 ῥεῖθροις δακρῦων σου.

Ρεόντων ὑπέρτερος,
 Ἐφραΐμ τρισμάκαρ, τεθέασαι
 ζηλώσας τὰ κρείττονα,
 ἡσυχαστὰ θαυμαστέ,
 ἰσοστάσιε
 τοῦ Ἰωσήφ ἐν δόξῃ,
 ὃν ἔσχες ἀόκνων σου
 πόνων ἀρχέτυπον.

Θεοτοκίον.

Απαύστως ὑμνοῦντές σε,
 Θεοχαρίτωτε Δέσποινα,
 ἐν βίῳ τῶν δούλων σου
 ὡς ἐναργῆ ἀρωγὸν
 καταφεύγομεν
 ἐν πάσῃ περιστάσει
 σεπτῇ ἀντιλήψει σου,
 Μῆτερ, καὶ χάριτι.

ᾠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ιθύνας τὰ διαβήματά σου
 εἰς ὄρος τὸ Ἅγιον, Ἐφραΐμ,
 Θηβῶν Ἀμπελοχώριον
 κατέλιπες, γενέτειραν
 τὴν σὴν κλεινὴν, οἰκείους σου
 καὶ συγγενεῖς, ἀξιάγαστε.

Μισήσας ἠδέα παιδιόθεν
 τοῦ βίου ἐπόθησας, Ἐφραΐμ,
 ἀεὶ τὰ διαμένοντα
 καὶ ὤκησας τὸν Ἄθωνα,

Κατουνακίων ἔνοικος
πνευματοφόρος γενόμενος.

Καλύβην Ἐφραὶμ ὀσίου, Σύρου,
παλαίστραν ἀνέδειξας σεπτὴν
τῶν νυχθημέρων πόνων σου,
ἐν ἧ ἔχθρὸν ἐπύκτευσας
τὸν νοητὸν παλαίσμασιν,
Ἐφραὶμ, συντόνοις, θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Ἀνάδειξον πάντας, Θεοτόκε,
τὴν χάριν σου, Μῆτερ ἀγαθή,
ὁμολογοῦντας πάντοτε
φανοὺς λαμπροὺς τῆς πίστεως
λιταῖς Ἐφραὶμ θεόφρονος,
Κατουνακίων κοσμήτορος.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Ἰὸν εὖοσμον Κατουνακίων,
ὄρους ἔνοικε ἀγιωνύμου
καὶ ὀσίων νεαυγῶν ἐγκαλλώπισμα,
πνευματοφόρε Ἐφραὶμ, ὡς ἀσώματος
ἐπολιτεύσω καὶ μέροψ ἰσάγγελος
ὄθεν πόνους σου συντόνους στερόδῳ ἀσκήσεως
ὑμνοῦντες εὐθαρσῶς σε μακαρίζομεν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φύλαξ, ἔφορε καὶ ἀντιλήπτορ
ὄρους Ἄθωνος Ἀγιωνύμου,
Τριχεροῦσα, θαυμαστὴ Πορταίτισσα,
Γλυκοφιλοῦσα σεμνή, Οἰκονόμισσα,
Παραμυθία, Γερόντισσα πάναγνε,
Ὁδηγήτρια Παρθένε Γοργοῦπήκοε,
θεόθεν περιφρούρει τοὺς τιμῶντάς σε.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὸν εὐχῆς ἀδιαλείπτου
ἀστραπαῖς ἐλλαμπόμενον,
κλίσεων γονάτων

καὶ ὑπακοῆς ἀμαρύγμασι
φαίνοντα πᾶσιν, Ἐφραΐμ, ἐγκωμιάσωμεν
ὡς νεόφωτον
Κατουνακίων ἐκπύρσευμα.

Οσιότητος πυξίον,
προσευχῆς ἐντευκτήριον,
ὁ ἀσκήσει δείξας
πρὸς τῆς ἀρετῆς ἐφαλτήριον,
Ἐφραΐμ, ἐπάλξεις, θεόφρον, Κατουνάκια,
ἔσχεσ φρόνησιν,
εὖ, πολιὰν ἐκ νεότητος.

Υμνωδίαις σε τιμῶμεν,
τὸν ἀσκήσει βαδίσαντα
τρίβον ὀδηγοῦσαν
πρὸς σκηνάς, Ἐφραΐμ, τελειώσεως,
τῆς ἐγρηγόρσεως στῦλε παμφαέστατε,
ὁ παννύχοις σου
φωτίσας στάσεσι πέρατα.

Θεοτοκίον.

Νῦν ὑμνοῦντές σε, Παρθένε,
χριστωνύμων διάσωσμα,
ὡς βροτῶν τοῦ γένους
ἀπλανῆ πρὸς πόλον ἰθύντειραν
καὶ μεγαλύνοντες πόθῳ σὰ θαυμάσια
τὸν πανάχραντον
πάντες δοξάζομεν Τόκον σου.

Ῥδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Αγγέλων συνόμιλε,
προσώπου κάλλος ἄρρήτον
κατιδεῖν ἠξίωσαι ἐν πόλῳ
οὐχ ἐν ἐσόπτρῳ,
ἀλλ' ὄμμασί σου σεπτοῖς
ιδίοις, τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ,
ᾧ, Ἐφραΐμ, καμάτοις σου
ιεροῖς ἐμεγάλυνας.

Κοσμήτορ ἀτίμητε
 Κατουνακίων, ἔτηξας
 σάρκα σου βροτείαν ὡς κηρίον
 φλογὶ νηστείας,
 ὑπακοῆς ἀκραιφνοῦς,
 Ἐφραΐμ, ἀσιγήτου προσευχῆς
 καὶ δακρύων, ὅσιε,
 ἀσκητὰ ἰσουράνιε.

Ἰσχύσαντα μέλψωμεν
 ἐχθρὸν τὸν παναλάστορα
 πόνοις θριαμβεῦσαι νυχθημέροις
 νηστεία, νήψει,
 καρδιακῆ προσευχῇ
 καὶ ἄκρα σαφῶς ὑπακοῆ
 νῦν Ἐφραΐμ τὸν ὄσιον,
 Ἀθωνίτην ἰσάγγελον.

Θεοτοκίον.

Ῥς ἔνθερμος πρέσβειρα
 ἡμῶν, Παρθένε, πρόσδεξαι
 τάχος τὰς δεήσεις οἰκετῶν σου
 καὶ πρὸς Υἱόν σου
 αὐτὰς τὸν μονογενῆ
 προσάγαγε, Μῆτερ ἀγαθή,
 ὡς εὐῶδες, ἄχραντε
 Θεοτόκε, θυμίαμα.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Νικήσας τὸν πολυμήχανον,
 Ἐφραΐμ, τῷ ὄπλῳ σῆς ἐνασκήσεως
 στέφος ἀπείληφας
 ἐκ τῶν χειρῶν ἀμαράντινον
 Χριστοῦ τοῦ στεφοδότου
 καὶ πανοικτίρμονος.

Ἀόκνοις πόνοις σου Ἄθωνα
 ἐκλείσας, Ἐφραΐμ, ὃν ἠγίασας
 ῥεῖθροις δακρύων σου,
 δι' ὧν αὐτοῦ ἐγεώργησας

τὸ ἄγονον, ὀσίων
πατέρων σέμνωμα.

Σκληραγωγία κοσμούμενος
οὐκ ἔδωκας κροτάφοις ἀνάπαυσιν
καὶ τοῖς βλεφάροις σου
ὑπνον, Ἐφραὶμ παμμακάριστε,
ὁ φεύγων τῶν ἀνθρώπων
δόξαν ψυχόλεθρον.

Θεοτοκίον.

Κινήσεις πράϋνον, Δέσποινα,
σαρκὸς τὰς χαμαιζήλους πρεσβείαις σου,
Θεογεννήτρια,
πρὸς τὸν Υἱόν σου τὸν ἄχραντον,
Θεοῦ Ὑψίστου Λόγον
τὸν ὑπεράγαθον.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Σκληραγωγούμενον, εὐχόμενον καὶ νήφοντα
Κατουνακίων ἀσκητὴν ἐγκωμιάσωμεν,
ἀρετῶν τὸν ἀναβάντα πασῶν βαθμίδας
τὰς θυρίδας τοῦ νοδὸς διὰ καθάρσεως,
ὡς ἰσαγγέλον βροτὸν ψαλμοῖς καὶ ἄσμασι
θείοις κράζοντες· Χαίροις, Πάτερ θειότατε.

Ἔτερον. Ὅμοιον.

Κατουνακίων θεαυγέστατον οἰκήτορα,
πνευματοφόρον, γρηγοροῦντα, χαριέστατον
καὶ ποθοῦντα τὴν τελείωσιν εὐσχημόνως
μελωδήσωμεν Ἐφραὶμ ὡς ἐνασκήσεως
ἰσαγγέλου κρίνον εὖοσμον κραυγάζοντες
μετὰ πίστεως· Χαίροις, Πάτερ πανόσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελοι καθορῶντες
ἐν τοῖς Κατουνακίοις
ἐξέστησαν, Ἐφραὶμ, σοὺς καμάτους,
καὶ σεμνῶν δῆμοι Ἀθωνιτῶν

μονοτρόπων χάριν τὴν ἐνοικοῦσάν σοι
θεώμενοι ἀνέκραζον
ψυχῆς ἐν κατανύξει ταῦτα·

Χαῖρε, ἀσώματος σαρκοφόρος·
χαῖρε, οὐράνιος κληρονόμος.

Χαῖρε, ἀπαθείας καὶ νήψεως πρόβολος·
χαῖρε, ἀκτησίας καὶ χάριτος ἔνοικος.

Χαῖρε, βάθρον ἀδιάσειστον προσευχῆς καρδιακῆς·
χαῖρε, ῥεῖθρον διειδέστατον ἀκραιφνοῦς ὑπακοῆς.

Χαῖρε, ὁ μαθητεύσας Ἰωσήφ παρὰ πόδας·
χαῖρε, ὁ πᾶσι δείξας ἀρετὴν σῆς καρδίας.

Χαῖρε, Θηβῶν βλαστὸς ἐνθεώτατος·
χαῖρε, κανὼν καὶ γνώμων χρηστότητος .

Χαῖρε, οἰκῆτορ τῶν Κατουνακίων·
χαῖρε, ἀκέστορ τῶν σοὶ προσιόντων.

Χαίροις, Πάτερ πανόσιε.

**Καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, ἧτοι τῆς ΚΖ΄
Φεβρουαρίου. Εἶτα λέγομεν·**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν
Ἐφραὶμ τοῦ ἐν Κατουνακίοις ἄρτι ἀσκήσαντος.

Στίχοι.

**Ἐπακοῆ, εὐχῆ καὶ σκληραγωγία
Ἐφραίμ, διέπρεψας ἐν Κατουνακίοις.**

Συναξάριον.

Ο Ὁσιος καὶ Θεοφόρος πατὴρ ἡμῶν Ἐφραίμ, ὁ ἐν
Κατουνακίοις τοῦ Ἄθωνος θεοφιλῶς ἀσκήσας, ἐγεννήθη τῇ 6ῃ
Δεκεμβρίου τοῦ 1912 ἐν Ἀμπελοχωρίῳ Θηβῶν. Γόνος πολυτέκνου
οἰκογενείας ἐκ τεσσάρων τέκνων, τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Βικτωρίας
Παπανικήτα, ἔλαβε κατὰ τὸ ἅγιον βάπτισμα τὴν κλῆσιν Εὐάγγελος.

Παιδιόθεν Χριστὸν ἀγαπήσας καὶ συναναστρεφόμενος
μοναχοῖς καὶ μοναχαῖς αὐτῶν ἐμιμείτο τὴν ἰσάγγελον πολιτείαν. Ἐν
ταῖς Θήβαις ἐγνώρισε καὶ τοὺς μετέπειτα αὐτοῦ πνευματικοὺς
πατέρας Ἐφραὶμ καὶ Νικηφόρον, ὧν χαρισματικὸς ὑποτακτικὸς
ἀνεδείχθη ἐν τῇ αὐτῶν καλύβῃ τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ, τοῦ Σύρου, ἐν

Κατουνακίοις. Ἦγωνίζετο ἐκ νεότητος πνευματικῶ τῷ τρόπῳ διὰ τῆς ἀδιαλείπτου καρδιακῆς εὐχῆς, τῆς κλίσεως τῶν γονάτων, τῆς νηστείας καὶ τῆς ἄκρας ὑπακοῆς πρὸς ἀρετῆς ὀλοκλήρωσιν καὶ θέωσιν.

Τῇ 14ῃ Σεπτεμβρίου τοῦ 1933 ὁ νεαρὸς Εὐάγγελος καταλιπὼν τὸν κόσμον ἀφίκετο εἰς τὸν Ἀγιώνυμον Ἄθωνα καὶ ἤρχισε τὴν ἀσκητικὴν αὐτοῦ πολιτείαν παρὰ τοῖς πνευματικοῖς αὐτοῦ πατράσι, Νικηφόρῳ καὶ Ἐφραῖμ. Μετὰ παρέλευσιν ἕξ μηνῶν ἐκάρη μικρόσχημος μοναχὸς λαβὼν τὴν κλῆσιν Λογγίνος. Ἐν ἔτει 1935 ἐκάρη μεγαλόσχημος λαβὼν τὴν κλῆσιν Ἐφραῖμ καὶ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐχειροτονήθη Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Χάριτι θεία καὶ εὐλογία τοῦ αὐτοῦ Γέροντος συνεδέθη πνευματικῶς μετὰ τοῦ Ὁσίου Ἰωσήφ, τοῦ Ἡσυχαστοῦ, ἀσκήσαντος καταλυτικὴν ἐπιρροὴν εἰς τὴν περαιτέρω ἀσκητικὴν αὐτοῦ πορείαν.

Μετὰ τὴν ἐν ἔτει 1973 κοίμησιν τοῦ Γέροντος Νικηφόρου, ὄντως σκληροῦ ἐν παιδαγωγία, ᾧ ὑπετάγη ὀλοθύμως καὶ ἀγογγύστως, ὁ Ὅσιος Ἐφραῖμ συνεκρότησεν ἰδίαν συνοδίαν. Αὐτὴν ἐνουθέτει ὡς καὶ πάντα εἰς αὐτὸν προσερχόμενον τὴν ἄκραν καὶ γνησίαν ὑπακοὴν τοῖς πνευματικοῖς ἐξ ἀγάπης καὶ μόνον Χριστοῦ καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν προσβολῶν τοῦ Βελίαρ. Ἠξιώθη ἔχειν θεοφανεῖαν ἐν ἐκάστη Θεία Λειτουργία καὶ βλέπειν ἀρρήτους καταστάσεις. Ἀπέλαβε πλουσίως θεόθεν τὴν χάριν τῆς διοράσεως, ἐδείχθη τηρητὴς τῶν πατρῶων παραδόσεων, ἔσχεν ἀκραιφνῆς Ὁρθόδοξον φρόνημα καὶ ἔφευγε τὰς τιμὰς καὶ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Ὅσιος Ἐφραῖμ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἔσχεν σκόλωπα ἐν τῇ σαρκί, ἀλλεργίαν ἐκδηλωθεῖσαν ἐν τοῖς αὐτοῦ ὀφθαλμοῖς καὶ ἐκζεματώδη κατάστασιν ἀστραγάλου. Κατόπιν ἐγκεφαλικοῦ ἐπεισοδίου ἐν ἔτει 1996 παρέμεινε κλινήρης ἄχρι τέλους. Ἐκοιμήθη τῇ 14ῃ/27ῃ Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1998 καὶ ἐτάφη ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς αὐτοῦ καλύβης, ἐν τάφῳ ὑπ' αὐτοῦ σκαφέντι. Τὰ τίμια αὐτοῦ καὶ μυροβλύζοντα λείψανα ἀνακομισθέντα εὐλαβῶς ἀποθησαυρίζονται ἐν τῇ αὐτοῦ καλύβῃ τῇ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ὁσίου Ἐφραῖμ, τοῦ Σύρου, καὶ ἐδείχθησαν πηγαὶ ἰαμάτων.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἡ πορεία σου
ἐπώφθη ἢ ἐπίγειος,
Ἐφραῖμ ἀοίδιμε,

οὐρανοδρόμος, σοφέ,
ἦς Ἀμπελοχώριον
ἀρχὴ καὶ εὐστοργος
κόλπος Κτίσαντος
Χριστοῦ τὸ πέρασ, πάντιμε,
ἐν λειμῶσιν οὐρανόις.

Τοὺς τιμίους σου
ἀγῶνας μεγαλύνοντες,
τοὺς ἐν τῷ Ἄθωνι,
σὲ ἀνυμνοῦμεν, Ἐφραίμ,
δι' ὧνπερ συνέτριψας
παγίδας ὄφεως,
ἐγκαλλώπισμα
Κατουνακίων ἔμψυχον
καὶ ὠραΐσμα ἀζύγων.

Οσιώτατε
Ἐφραίμ, τὴν θεῖαν μνήμην σου
νῦν ἐορτάζοντες,
τῶν φιλοσίων χοροὶ
ὑμνοῦμεν ἀγῶνάς σου
σεπτοὺς πρὸς θέωσιν
καὶ λειψάνων σου
τὴν θήκην ἀσπαζόμεθα
εὐλαβῶς τὴν σεβασμίαν.

Θεοτοκίον.

Υπερύμνητε
Παρθένε, τῶν τιμώντων σε,
Θεογεννήτρια,
μὴ παύση τῶν εὐλαβῶς
σπευδόντων σὴ χάριτι,
πάθη πραΰνουσα
καὶ νοσήματα
ἀνίατα διώκουσα
μητρικῆ σου παρῶρησίᾳ.

ᾠδὴ η΄. Παίδας εὐαγεῖς.

Ἄθωνος νεόφωτε λυχνία,
 φωτίζουσα ἀστραπαῖς σῆς ὀσιότητος
 οἰκουμένης πέρατα,
 σκοτομήνην σκέδασον
 τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων,
 Ἐφραὶμ θειότατε,
 τῶν πίστει εὐφημούντων σοὺς πόνους
 καὶ ἀσπαζομένων
 λειψάνων σου τὴν θήκην.

Ἰλεων ἀπέργασαι τὸν Κτίστην
 τοῖς πόθῳ σὲ μακαρίζουσι καὶ ἄσμασι
 στέφουσι τὴν μνήμην σου
 τὴν λαμπρὰν καὶ πάμφωτον,
 Ἐφραὶμ ἀειμακάριστε,
 οἰκῆτορ πάνσοφε
 σεπτῶν Κατουνακίων, ὁ ζῆλον
 Δαυιὴλ κατέχων,
 τοῦ ἐν αὐτοῖς ὀσίου.

Νῦν, Ἐφραὶμ, ὡς ἄγαλμα τιμῶντες
 θεόγλυπτον ἀπαθείας καὶ χρηστότητος
 σέ, πνευματοφόρητε,
 τὸ κοσμήσαν Ἄθωνα,
 Ἐφραὶμ, κατασπαζόμεθα
 λειψάνων θήκην σου,
 ἣν ἔχει ὡς θησαύρισμα θεῖον
 ἢ τῶν νυχθημέρων
 ἀγώνων σου καλύβη.

Θεοτοκίον.

Οὶ τῶν χριστωνύμων δῆμοι, Μῆτερ,
 ἀπαύστως σε μεγαλύνοντες, πανύμνητε,
 Τόκον σου δοξάζομεν,
 Λόγον τοῦ Παντάνακτος
 τὸν ἄχραντον, δωρούμενον
 ἡμῖν τὸ ἔλεος
 καὶ πλῆθος οἰκτιρμῶν καθ' ἐκάστην,
 τοῖς Ἐφραὶμ ὀσίου
 νῦν ἐκτελοῦσι μνήμην.

Ῥοδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Σὲ ὡς ἀσκητῶν
 ἐνθέων καλλώπισμα
 ἐγκωμιάζομεν
 εὐσεβῶν οἱ σύλλογοι,
 Ἐφραΐμ, οἰκῆτορ
 σεμνὲ τοῦ Ἄθωνος
 ὡς Παρακλήτου Πνεύματος
 ταμεῖον ἄσυλον
 καὶ δοχεῖον
 ἀρετῆς καὶ χάριτος,
 προσευχῆς νοεραῖς ἐντευκτήριον.

Χάριν σου ἡμῖν
 θεόθεν κατάπεμψον
 τοῖς εὐφημοῦσί σε
 καὶ λαμπρῶς γεραίρουσι
 σὴν παρῶρησίαν,
 πρὸς τὸν Θεάνθρωπον
 ἦν ἔχεις ὡς ἰσάγγελος
 μέρος καὶ ἔσοπτρον,
 θεοφόρε,
 ἀσκητῶν, καλλώπισμα,
 θεοφόρε Ἐφραΐμ, ὄρους Ἄθωνος.

Μάκαρ ἀσκητά,
 Ἐφραΐμ, σεμνολόγημα
 εὐχῆς, χρηστότητος,
 ἄκρας ταπεινώσεως,
 σκληραγωγίας
 σαρκὸς καὶ νήψεως,
 ἐπάκουσον δεήσεων
 ἡμῶν σπευδόντων σοι
 καὶ τὴν θήκην
 τῶν σεπτῶν λειψάνων σου
 προσκυνούντων πιστῶς, πάτερ ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ, τῶν πιστῶν
 σεπτὸν καταφύγιον

ἐν περιστάσεσι,
χαῖρε, παραμύθιον
τῶν θλιβομένων,
Γοργοῦπηκοε,
Παρθένε Πορταίτισσα,
Ἄχειροποίητε,
Τριχεροῦσα,
κόσμου Ὁδηγήτρια,
Καρεώτισσα καὶ Οἰκονόμισσα.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἡσύχαστα πανόσιε,
Ἐφραῖμ πνευματοφόρητε,
Κατουνακίων οἰκῆτορ,
τῆς ἀρετῆς ἐκμαγεῖον,
ὑπακοῆς ἀρχέτυπον,
σκληραγωγίας σκῆνωμα
καὶ προσευχῆς ἀνάκτορον,
χαῖρε, ἐν Ὄρει Ἁγίῳ
ὁ διαπρέψας ἀρτίως.

Θεοτοκίον.

Εὐλόγει καὶ ἀγίαζε
καὶ σκέπε, Μητροπάρθενε,
τοὺς μεγαλύνοντας πόθῳ
τῶν θαυμασίων σου πλῆθος,
Παντάνασσα πανύμνητε,
τοῦ κόσμου Ὁδηγήτρια,
Γλυκοφιλοῦσα πάναγνε,
Ἐλαιοβρῦτις γλυκεῖα
καὶ θεία Παραμυθία.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστῶμεν στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Χαῖρε, ἀσκητῶν ἀγλαΐσμα,
Κατουνακίων, Ἐφραῖμ,
ὁ ἀρδεύσας δακρῦν σου
ταῖς ῥανίσιν ἄγονον
πρὸς πολύφορον βλάστησιν

τῆς ἀπαθείας,
 ἥθους χρηστότητος,
 σκληραγωγίας
 σαρκὸς καὶ νήψεως,
 πόθῳ κραυγάζοντες
 ἐκτελοῦμεν μνήμην σου τὴν ἱερὰν
 ὄντως καὶ σεβάσιμον,
 πάτερ ἰσάγγελε.

Χαῖρε, Ἰωσήφ ὁμόζηλε,
 Ἰησυχαστοῦ, ἀρετῶν,
 προσευχῆς, ταπεινώσεως,
 ἀσιτίας, νήψεως
 καὶ ἡδέων στερήσεως,
 Ἐφραΐμ, ὀσίων
 φανὲ νεόφωτε,
 ὁ λάμπας ἄρτι
 ἐν ὄρει Ἄθωνος
 καὶ τῶν προσφύγων σου
 καταυγάσας, πάμφωτε, τὰς ἀτραποὺς
 πρὸς σαφῆ ἐκμίμησιν
 κατορθωμάτων σου.

Χαῖρε, ἀρετῆς καὶ νήψεως
 ὁ ἐραστής, Δανιὴλ
 ὁ ποθήσας μιμήσασθαι
 τρόπους ὀσιότητος
 τοῦ πρὸ σοῦ ἀγιάσαντος
 Κατουνακίων
 τὴν Σκήτην, σέμνωμα
 τῆς ἀπαθείας
 καὶ διακρίσεως,
 χαῖρε, ἰσάγγελε
 πάτερ, ὁ τὴν κλίμακα τῶν ἀρετῶν
 ἀνελθὼν ἐν Ἄθωνι
 Θεοῦ τῆ χάριτι.

Χαῖρε, ἀντιληπτορ ἄγρυπνε
 τῶν σὲ καλούντων, Ἐφραΐμ,
 εὐλαβῶς καὶ λειψάνων σου
 θήκη τὴν πανίερον
 προσκυνούντων ἐκάστοτε,

τῶν ἀσθενούντων
ἀκέστορ τάχιστε
καὶ φύλαξ πάντων
τιμώντων μνήμην σου
τὴν ἀεισέβαστον,
δαψιλῶς ὁ ἄνωθεν
χάριν λαβών,
δυσωπεῖν τὸν Ὑψιστον
ὑπὲρ προσφύγων σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Σήμερον ὁ νεολαμπῆς Ἀθωνίτης ὄσιος,
Ἐφραῖμ ὁ πνευματέμφορος,
συγκαλεῖ πάντας ἡμᾶς εἰς πνευματικὴν εὐωχίαν,
τοὺς ἐορτάζοντας αὐτοῦ μνήμην τὴν πάντιμον·
δεῦτε οὖν, φιλέορτοι, τρυφῶντες τῶν αὐτοῦ κατορθωμάτων
ἀπολαύσωμεν τῆς χάριτος, ἣν ἔχει πρὸς Ὑψιστον,
δι' ἧς παρέχει πᾶσι τοῖς αὐτὸν μακαρίζουσι
πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῆ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου ἡ γ΄ καὶ ἡ στ΄ ᾠδή.

Ἀπόστολος· Πρὸς Γαλάτας (Κεφ. ε΄ 22 - στ΄ 2).

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστι, χαρά,...

Ζήτει τῷ Σαββάτῳ τῆς ΚΖ΄ Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον· Κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. ιγ΄ 17 - 23).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ...

Ζήτει τῇ Πέμπτῃ τῆς Δ΄ Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις, ὁ ἀσκήσας ὑπερφυῶς
ἐν Κατουνακίοις

καὶ ἐγγίσας τὸν οὐρανὸν
στάσεσι παννύχοις,
δεήσεσι καὶ νήψει,
Ἐφραὶμ πνευματοφόρε,
Ἄθωνος κλείσμα.

Τρισσεῦον, "Κύριε, ἐλέησον", ὡς ἐν Λιτῇ Ἁγίου Ὁρους

Ὁ τὰ *Κατουνάκια** ἀγιάσας, χάριν σου* δός, *Ἐφραὶμ*, ἰκέταις σου.

Δίστιχον.

Ἐφραὶμ, τὸν ἐν Κατουνακίοις ὕμνησεν,
νέον πίστεως φωστήρα, Χαραλάμπης.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑ

ΤΩ ΜΟΝΩ ΑΛΗΘΙΝΩ ΘΕΩ ΗΜΩΝ

Ἀριθμ. Καταλ. Α 894 / 24-2-20